

Ölümün Ucundaki Işık 1Okul Hikayesi

— erkan-bilgi · 04 Nisan 2009

Karga bayırı derler buralara oldukça dik ortadan kanyonla kesilmiş yamaçlar, bakınca yemyeşil her taraf, sanki doğanın diğer renkleri silinmiş buralardan başınızı kaldırdığınızda masmavi bir gökyüzü karşılıyor sizi berrak pırl pırl bir hava, içinize çekip ciğerlerinizin en ücra köşelerine kadar hissetmek istiyorsunuz, sonsuz bir özgürlük kaplıyor içinizi kocaman bir krallığın yenilmez imparatorusunuz adeta, elinizde bir kılıç altınızda birde atınız olsa yeniden fetih edeceksiniz bu bakir doğayı.

Bu asi, bu özgür, bu sınır tanımaz ruh bu yöre insanlarının içine sinmiş adeta, insanlar kafasına bir şey koydu mu başkalarının düşünceleri onları pekte ilgilendirmiyor, ruhlarına gem vurmuyor içlerinde kopan fırtınaların sesini dinliyor sevgilerini de sevdalarını da hilesiz içlerinden geldiği gibi yaşıyorlar, minicik yüreklerinde dağ gibi sevdalar barındırıyorlar.

Meryem de bu yörenin tipik kızlarından birisi sarı uzun saçları rüzgârla arkadaş olmuşçasına sağa sola nazlı salınıyor bir kavalye misali adeta rüzgârla dans ediyordu, saçlarındaki bu asalet yüzüne yansımış, yuvarlak mavi gözler hilal gibi bir kaş ile çevrilmiş, kalın uzun o kirpikler dantel gibi işlemişti pembe dudaklı al yanaklı gül yüzünü.

Güzelliğinin farkındaydı genç kız, bir o kadarda nazlıydı kıl aldırılmazdı burnundan kolay kolay, gelip gideni isteyen de çoktu hani, görüp de bakmamak ah diye içlenmemek mümkün değildi, bu durum kendine olan güvenini kat kat arttırıyordu genç kızın daha büyük hedefler koyuyordu kendine, bu sene üniversite sınavına girecek öğretmen olacaktı öyle evlenip çoluk çocuğa karışmak Ahmet amcaya torunlar vermek pekte aklının ucundan geçmiyordu.

Ahmet amca biricik kızını dünyadaki tek evladını öyle yaban ellere göndermek hasretlik çekmek niyetinde değildi yanı başında olsun istiyordu kızı yöreden eli yüzü düzgün hali vakti yerinde bir genç ile evlensin nur topu gibi torunları olsun etrafında koşuşsunlar istiyordu yanlarında olurlarsa hem elif ana da kızına yardımcı olur onun yetişemediği yere yetişir, torununa bakar, kızına yardımcı olurdu.

Kendilerine yakın olursa Meryem hani son çocuk olması neniyle nazlı yetişmişti. Ev işlerini pek bilmezdi. Zaten Ahmet amcanın da bir şartı vardı kızın vermeden önce. İki katlı evlerinin alt katında oturacaklar ve kızının bir dediğini iki etmeyecekti damat denen o deyyus. Yoksa dünyayı dar edecekti ona. Bunları peşin söyleyelim Elif Hanım diyordu. İşine gelen alır yoksa kızımız yanımızda kalır. Evlenip uzak kalmak pek işine gelmiyordu. Yaşları da artık altmışı bulmuştu. Kızının bir yuva kurması gerektiğinin de farkındaydı. Gözü arkada kalmamalıydı. Meryem'ini emin ellere teslim etmeliydi. Ölmeden evvel.